

Zlé je hovoriť niečo čo nám Pán nepovedal a čakať čo nezjavil a zlé je aj mlčať a tváriť sa, že sa nič nedeje. Pristupujme k tomu čo sa deje s vierou a pokorou. Pán nám v tejto situácii umožnil, aby sme mali to, čo nám obyčajne chýba - čas a sústredili sa na to, čo je najdôležitejšie – a to je poslanstvo o záchrane sveta. Nie na správy o počtoch každodenných obetí a množstve nakazených, alebo podivné scenáre o konci sveta.

Koniec sveta, tzv. nedefinovaný zákon spojený s prenasledovaním Božieho ľudu. Boj satana proti Božiemu ľudu, to nie sú udalosti, ktoré sú našou starosťou a teda ani nemôžu byť hlavnou témou. Tou musí byť záchrana, ako ju pripravil Pán. Božie Slovo o udalosti, ktorú čakáme hovorí, že je tou poslednou príležitosťou na zmenu životnej orientácie. Na obrátenie a prijatie Ježiša Krista za svojho Spasiteľa aj Pána. Krátko po tejto udalosti budú veriaci zapečatení. Pán ich označí za svoje vlastníctvo.

Nikto na ich údele už nič nezmení. Božia ochrana a moc sa prejaví tak, že Boh bude svojich chrániť ako „zrenicu svojho oka“ (Zalm 17,7.8). Písmo hovorí ľudskou rečou, že Boh bude „žiarlivo hľadiť“ (Nah 1,2) na všetkých, ktorí by mu chceli jeho ľud vziať. Boh sa svojich nevzdá a použije svoju moc, aby útočníkom ukázal proti komu bojujú. Podobne ako v Egypte keď táto mocnosť chcela nasilu ovládať Boží ľud.

Áno, potom príde satanova „evanjelizácia“ – protiofenzíva s obmedzovaním náboženskej slobody, s násilím a so všetkými bludmi pre tých, ktorí neprijali poslanstvo Stvoriteľa a Záchrancu sveta. Dovoľte mi povedať, že toto už nie je našou starosťou. V tej situácii je to už len medzi Bohom a satanom a my vieme ako to skončí. Vieme, lebo Písmo o tom hovorí. Náš čas a príležitosť je práve vtedy keď zaznieva Božie varovné poslanstvo. A hlavne vtedy keď nastane čas vylitia pozdného dažďa. Spôsob prípravy je jednoduchý. Tak ako to bolo pri tej prvej udalosti, ktorou to na sviatok týždňov v Jeruzaleme začalo: žiť s Pánom, cez modlitbu, Písmo, cez vieru. Teraz je ten čas.

Pán o podobných situáciách, alebo príprave na to hovoril aj nasledujúce slová: *Mat 10,19* „Keď vás vydajú súdu, nestarajte sa, čo a ako máte hovoriť. Lebo v tej chvíli vám bude dané, čo máte povedať.“ (L 12,11) Pán sa postará, je to Jeho dielo. On nenechá, aby sa jeho verní dostali do nevládnuteľnej situácie. Pán povedal svojim nasledovníkom: *7* „Nie je vašou vecou poznať časy alebo chvíle, ktoré určil svojou mocou Otec.“ *8* Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“

V tejto situácii už nie je priestor na strach a pochybnosti. Veriaci vedia, že sú už blízko, cieľ je na dohľad. Ide už len o to, aby sme sa jasne, s odvahou/vierou postavili na stranu Pána, ktorého milujeme a čakáme. Prírodzene chceme pomôcť tým, ktorých tu má Pán a potrebujú svetlo. Niektorí z nás už čakajú dlho. Zdá sa nám, že čas čakania je dlhý, ale udalosti nám ukazujú, že smerujeme ku skutočnému koncu čakania: *L 21,28* „Keď sa toto začne diať, vzpriamte sa, zdvihnite hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.“ (K. Badinský)

KONTAKTY:

Zbor Bratislava 1, Cablkova ul. č. 3, 821 04; ba1.casd.sk
Zbor Bratislava 2, Ferienčíkova ul. č. 5, 811 04; ba2.casd.sk
Skupina Petržalka, Wolkrova ul. č. 4, (multifunkčná budova)
Skupina Dúbravka, M. Sch. Trnavského 2/A (kostol ECAV)
Kazateľ: Marek Riečan, ☎ 0917 338 362, mriecan@casd.sk
Redakcia spravodaja: K. Badinský, M. Riečan

CIRKEV ADVENTISTOV SIEDMEHO DŇA

B·ADVENT

SPRAVODAJ
BRATISLAVSKÝCH ZBOROV

MÁJ 2020

AKO SA ORIENTOVAŤ V SÚČASNEJ SITUÁCIÍ?

(Kvôli aktuálnej situácii nakrátko prerušíme sériu mini evanjelizácií a v spravodaji je text kázania z 18.4. 2020)

Ako sa orientovať v súčasnej situácii? Touto istou otázkou som začal svoju úvahu aj pred dvomi týždňami. Dnes chcem v začatej téme pokračovať ďalším poslanstvom, ktoré som dostal. Dnešné zamyslenie smeruje k tomu čo bude ďalej. Čo bude potom keď skončí éra koronavírusu?

Predpokladáme, že po niekoľkých mesiacoch sa život vráti do stavu ako bol pred vírusom. Viackrát som v médiách počul, že svet už nebude taký ako bol predtým. Voči tomuto tvrdeniu som bol najprv skeptický. Ľudstvo sa obyčajne po takejto udalosti „otriaslo“ a vrátilo sa k životu, ktorý im diktovalo ich sebestvo. To je totiž hnač motor ľudstva. Sebestvo - to je názov stavu, ktorý je typický pre ľudí po páde do hriechu. Prejavuje sa tým, čo sme prijali od satana prostredníctvom našich prarodičov v raji pri pokúšaní. Ponuka, ktorá prišla od satana v parafrázovanej reči znie: „Myslite na seba! Boh vám niečo nedal/zamlčal, ale vy si to môžete vziať sami. Tak, že ho nebudete slepo poslúchať, ale pôjdete vlastnou cestou.“

Sebestvo je hriech - hriešny spôsob života prevádzaný v praxi. Sebestvo, zdá sa, vplyvom aktuálnej situácie trochu ustupuje do pozadia. Ľudia si uvedomujú, že si potrebujeme vzájomne pomáhať a byť tolerantní. Niektoré prejavy, ktoré boli bežné ešte pred pár týždňami, nepoužívame. Nie sú vhodné. Napr. prvky silného individualizmu.

Cesta k prežitiu a vyjdenie z krízy koronavírusu je v solidarite. Tá sa prejavuje aj v medzinárodnom meradle. Mocnosti, ktoré neboli voči sebe v priateľskom vzťahu potlačili svoje záujmy a viac spolupracujú, alebo menej na seba útočia. V medziľudskej rovine okolo seba to vidíme ešte jasnejšie. Ľudia sú k sebe viac ohľaduplní, napr. aj v tom ako zodpovedne nosíme rúška, alebo ako sa správame na pošte, v predajniach potravín a pod. Vnímame viac obetavosti ľudí, ktorí pracujú v nemocniciach, obchodoch a ďalších službách potrebných k prežitiu. Taktiež cítiť viac pokory. Tlak na dosiahnutie úspechu a presadenia sa, musel ustúpiť tomu, aby sme vôbec prežili. A to sa nedá bez pomoci a súčinnosti tých ostatných.

A tak si prajeme, aby koronavírus ustúpil, ale aby tie dobré ľudské vlastnosti zostali a viac sa rozvíjali. Aby sme viac prejavovali lásku, súcit, solidaritu, ochotu pomáhať, atď. To si prajeme, ale čo môžeme reálne očakávať? Čo môžeme očakávať, keď koronavírus prestane ohrozovať ľudstvo?

Predovšetkým - budeme si pamätať. Toto, čo ľudstvo prežilo, sa nedá zabudnúť a zrejme na dlhú dobu to poznačí myslenie a správanie ľudí.

Ľudstvo od 2. svetovej vojny neprežilo nič podobné. Rozvíjalo svoj koncept modernej rýchlo sa vyvíjajúcej spoločnosti, ktorá povedie k prosperite a nebudeme k tomu už potrebovať nič iné, len

seba. Svoju usilovnosť a cieľavedomosť / agresivitu / bezohľadnosť. Tento malý vírus spôsobil takmer úplné zastavenie sveta. Ekonomika a doprava ide na minimálne obrátky. Ostatný život, všetky spoločenské udalosti, sa zastavili úplne. Kostoly, školy, kultúrne, športové a spoločenské stánky, miesta rekreácie sú zatvorene. Ľudia si nemôžu nič napláňovať.

Niečo, Niekto zastavil svet, ktorý sa nechcel nechať zastaviť. Čas a ekonomický úspech diktovali tempo a životné hodnoty. Nezdalo sa možné či pravdepodobné, že sa to môže zmeniť. A odrazu stojíme a máme čas. Ekonomika – teda vlastná práca – boh západného sveta, je ochromený. Podobne ako keď Boh napadol božstvá Egypta, Asýrie, Babylona a iných mocností, ktoré sa stavali proti Nemu a chceli vziať osud ľudstva do svojich rúk.

Boh v minulosti vstupoval do dejín. Na základe Biblie vieme, že má plán vstúpiť aj v závere dejín a to rozhodujúcim spôsobom. Ľudstvo nebolo pripravené na zasiahanie vírusom takým spôsobom ako sa to prejavilo dnes, ale Pán Boh áno. On bol pripravený aj na ten prvý vírus, ktorý postihol našu planétu – vírus hriechu. Mal vakcínu a má aj liečbu. *Krv Baránka zabitého od počiatku sveta*. Krátko po páde do hriechu vytekla krv prvého baránka, ktorý symbolizoval Ježiša Krista. A ešte skôr začala pôsobiť liečba, ktorá umožnila, aby človek hneď nezomrel, ale mohol ďalej žiť – ten spôsob liečby, ktorý ponúka každému sa volá *Božia milosť, resp. život pod Božou milosťou*.

Podľa Božieho Slova sme v poslednom období ľudských dejín. Nevieme koľko času tu ešte strávime do okamihu druhého príchodu Ježiša Krista. Vieme, že Boh má všetko vo svojich rukách a tým, ktorí sú ochotní ho počúvať povie všetko v pravý čas. Budme pripravení. Je čas počúvať, bdieť! Nie je potrebné robiť nič čo nám Pán nepovedal. Žime s Ním, modlíme sa, skúmame Písmo s túžbou, aby nás Duch svätý pri ňom viedol. Aby Boží hlas bol silnejší, ako hlas fanatizmu alebo bezbrehého fantazирования.

Udalosť, ktorou bude začínat' úplne posledné obdobie zeme začne celosvetovou Božou evanjelizáciou. V duchovnej terminológii tomu hovoríme aj vyliatie pozdného dažďa. Božie poslanstvo o Záchrane, ktorú pripravil Boh sa má dostať ku každému človeku za zemi. Tak ako to bolo v Jeruzaleme 50 dní po ukrižovaní Ježiša Krista na sviatok týždňov (Letnice, Turíce). Aj vtedy bol vyliaty „*duchovný dažď*“ a hovoríme, že bol ten prvý/skorý, aby úroda začala rašiť.

Nikto predtým nevedel, že sa niečo mimoriadne stane – nikto okrem Pána. Jeho cirkev - tých niekoľko verných, boli v Jeruzaleme a modlili sa, tak ako im Pán prikázal: ^{Sk 1,4} „Z Jeruzalema neodchádzajte, ale očakávajte splnenie Otcovho prísľubu, o ktorom ste odo mňa počuli: ⁵Ján krstil vodou, ale vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým. ⁸Teraz však na vás zostúpi Svätý Duch, vy dostanete jeho moc a budete mi svedkami v Jeruzaleme, v celom Judsku i Samárii, až po kraj zeme.“

A potom to prišlo. Boh vyvolal udalosť, ktorá spôsobila, že tí čo boli v Jeruzaleme boli vytiahnutí zo svojich domovov, aby si vypočuli Božie Slovo. Cirkev Kristova nevedela, že sa pripravuje veľká evanjelizácia, ale Boh svojich verných do toho vtiahol. Peter nevedel, že bude kázať, že si má pripraviť reč. Napriek tomu Duch svätý použil Petrove ústa, a jeho ochotu, aby zaznelo slovo na konci ktorého 3 000 ľudí vyznalo svoje hriechy. Prosili Boha o odpustenie a nechali sa na znak svojej novej viery pokrstiť. A nasledujúce dni ich ďalšie tisíce nasledovali. Toto je prvá udalosť, ktorou to všetko v kresťanstve začalo a je zároveň modelom ako sa začne to úplne posledné obdobie dejín pred viditeľným návratom Krista na zem.

Na odpoveď druhej strany nebolo potrebné dlho čakať. To, čo spôsobil Pán nenechalo satana a jeho zemských posluhovačov na pokoji a prišli s protiofenzívou – začalo veľké prenasledovanie cirkvi. Tento istý model, s ďalšími následnými udalosťami, ktoré teraz nebudem rozvádzať sa zopakuje. S jedným dôležitým rozdielom – rozsah tohto diela bude celosvetový. Nebude to už len Jeruzalem – ale celý svet. Celý svet patrí Bohu a On chce zachrániť tých, ktorí sú ochotní vypočuť a odpovedať na Jeho volanie kdekolvek sa nachádzajú. Na druhej strane – celý svet chce ovládnuť aj satan. Boh spôsobí, že ľudia prídu počúvať Božie slovo a v mysli mnohých sa rozjasní a na konci bude rovnaká otázka: „*Čo máme robiť?*“

A po tejto otázke a ďalšom prejave Božieho priznania tam budú novo obrátení ľudia. Pridajú sa k Bohu a jeho ľudu. Budú tam aj ľudia, ktorí sú ochotní pomáhať. Tá malá Kristova cirkev, ktorá sa ho nikdy nevzdala. Pán bude mať ľudí, ako ich mal v Jeruzaleme, ktorí sa nechajú použiť. Budú pripravení, lebo boli ochotní podriať sa Bohu.

Nepripravovali si svoje kráľovstvo. Neplánovali zostať na hriechom poznačenej zemi. Nestavali si záchranné bunkre, ani si nepotrebovali vytvárať zásoby potravín. Nestarali sa predovšetkým o seba. Ešte nenastal čas, aby utekali pred svojimi prenasledovateľmi. Nechceli utekať z miest kde ich chce mať Pán. Príde čas keď im to Pán povie a potom ho poslúchnu. Oni totiž poznajú Toho, ktorý je Najväčšou ochranou a zdrojom všetkého pozhennania. Nepotrebujú počúvať falošných prorokov, ktorým nejde ani o pravdu, ani o záchranu.

Povedal som, že posledné udalosti začnú veľkou Božou aktivitou/evanjelizáciou, ktorá vyvolá záujem a pozornosť ľudí. Je celkom možné, že sme v takomto bode. Za posledné desaťročia nebol svet tak sústredený na jeden bod ako teraz. Ľudia sú nútení počúvať a byť pozorní. Je to ich vlastný záujem. Nerád by som bol falošným hlasom, ktorý ľudí pomýli. Myšlienky, ktoré vám teraz predstavujem sa zbierali v mojej hlave niekoľko rokov. Prišli rôznym spôsobom a posledných dňoch boli aktivované a ja som vnímal, že je potrebné o tom hovoriť. Prosím Boha, aby mi odpustil, ak to nie je Jeho poslanstvo. Ale taktiež prosím, ak to má byť vyslovené, ak je to Jeho vôľa, aby to bolo povedané jasne a bolo vedené Duchom svätým.

Krajiny východnej Európy po roku 1989 prežívali asi 5 rokov tzv. otvorenú spoločnosť. To znamenalo, že ľudia boli otvorení voči novým veciam, ktoré v minulosti odmietali. Ešte si pamätáme evanjelizačné podujatia kde bolo zhromaždených na jednom mieste aj 1000 ľudí. Veľa ľudí sa nechalo pokrstiť. To, že sa ľudia stali citlivejší a pozornejší na to čo sa deje v spoločnosti aj na duchovné témy vyvolala nová spoločenská situácia.

Tento jav sa v minulosti stal v mnohých častiach sveta. Spoločným spúšťacím prvkom evanjelizácie na mnohých miestach sveta bola nová spoločenská situácia, ktorá prebudila ľudí z ich spánku. Dnes tu máme takúto situáciu a týka sa celého sveta. Je tu nová spoločenská situácia. To, čo je dôležité, je aby Božia cirkev nespala, alebo sa prebudila. Aby sme si uvedomili, že zrejme naozaj prežívame čas, na ktorý sme dlho čakali. Viem, je to prekvapujúce. Už sme si navykli čakať a potom sme prekvapení keď to príde. Predstavme si situáciu mladej Márie, ktorej sa zjavil anjel a povedal, že Mesiaš prichádza a ona bude jeho matkou. Mária, ako ostatní veriaci v Izraeli verila, že príde Mesiaš, ale že príde v jej čase a ona bude jeho matkou to nemohla vedieť. Prijala to vierou. V takýchto okolnostiach je preverovaná naša viera.